

да ви раздамъ по едно червено яйце и се чукнемъ за много години.

И започна да ни раздава яйцата. Всѣкому даде по едно яйце. А когато дойде реда на Боня — нему даде две. Това ни зачуди много. И криво ни стана. Когато скочи, ние мислѣхме, че ще го натупа за Сивенча, а той хемъ го не бутна, хемъ му дава две яйца. Следъ това започнахме да боримъ яйцата и ги ядемъ. Презъ всичкото време на Дуньо очитѣ бѣха все въ Боня. И гледаме го, все около него се върти. А когато Боньо се нагани да се чука, Дуньо го спрѣ.

— Ти, Бончо, нѣма да се чукашъ, а ще занесешъ яйцата въ къщи да ги покажешъ на баща си. Кажи му, че ние съ Пѣйчо сме ти ги дали, та да не ни гони съ Каракачана.

— А-а-а, не ща! Тате ще ме бие, ако научи, че съмъ билъ при васъ въ Зайова лжка.

— Ти му кажи, че въ пжтъ сме те срещнали и сме ти ги дали.

— Бива! — съгласи се Боньо, — и мушна яйцата въ джебоветѣ на новитѣ си панталони.

Въ цѣло село само той носѣше панталони.

Седѣхме, колкото седѣхме, по едно време Дуньо рече:

— Чувайте, момчета! Въ Търново правихме кундури и папуци за турския аскеръ. Скоро ще има война съ московцитѣ. Цѣлъ день аскерътъ лази по Света гора да се учи, какъ да се бие съ руситѣ.

Месеци вече ги каратъ да се мъкнатъ нагоре по баиритѣ, учатъ ги да се тулятъ задъ храститѣ и имъ показватъ, какъ да издебватъ и удръятъ въ грѣбъ омразнитѣ московци. Сега, чувайте! За насъ ще се биятъ, братята руси. Насъ ще дойдатъ да освободятъ. Затова и ние трѣбва да имъ помагаме, когато стане нужда. Веднага всѣки да си отсѣче по една тояга за пушка. Чичо Пѣй ще ви учи да въртите пушка като турския аскеръ. Думатъ изъ Търново, че когато дойдатъ руситѣ, на всѣки българинъ ще дадатъ по една нова-новиничка пушка.

Чичо Пѣй веднага разбра, че Дуньо крои нѣщо и рече:

— Я-а-а, азъ ще ви уча!

— Айде! — викна радостно Боньо.

Като пилци се прѣснахме по върбитѣ. Накършихме цѣла камара крѣхки върбови клони.

Докато ние кършихме клонитѣ, Дуньо разправяше нѣщо на Пѣйча и се смѣеше.

— Донесете клонитѣ при менъ! — заповѣда Пѣйчо, като видѣ, че слѣзохме отъ върбитѣ.

Донесохме ги. Той извади габровския ножъ и окастри на всѣки по една суровица за пушка. Следъ това ни каза, какъ се носятъ пушкитѣ въ ржка и на рамо, накара ни да походимъ малко въ редъ, като войници, и на края рече:

— Най-напредъ ще ви науча, какъ се превзематъ високи мѣста и какъ се дебне неприятеля. Пла-